

«Να ελκύσουμε την αγνότητα ψυχής του Προφήτου Ηλία»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό του Προφήτου Ηλίου στο Άνω Ζερβοχώρι σήμερα, Δευτέρα 20 Ιουλίου, το πρωί.

Ο Σεβασμιώτατος στο κήρυγμα του ανέφερε μεταξύ άλλων: **«Αποδεδειγμένος θεό-πτης ὁ θε-σβίτης σύν Μω-σῆ καθορᾷ, ἃ ὁ-φθαλ--μός οὐκ οἶδε καί οὐς οὐκ ἤκουσε καί ἀν-θρώπων τῶν γη-γε-νῶν καρδία οὐ λελόγισται».**

Τιμά σήμερα και πα-νη-γυρίζει η Εκκλησία μας μία από τις σημα-ν-τι--κότερες μορφές της Παλαιάς Δια-θήκης, τι-μά και πανηγυρίζει τον άγιο ένδοξο προ-φήτη Ηλία.

Και μέσα στην υμνο-γραφία της τον συγ-κρίνει με άλλες δύο υπέ-ρο-χες μορφές, τον προ-φή-τη Μωυσή και τον τίμιο Πρόδρομο.

Κι αν η σύγ-κριση με τον Ιωάν-νη τον Βα-πτι-στή οφεί-λεται στην α-σκη--τική ζωή που έζη-σαν και οι δύο, ώστε και οι δύο να χαρακτη-ρι-ζονται ως ένσαρκοι άγ--γελοι, η σύγκριση με τον προφήτη Μωυσή οφείλεται σε ένα άλλο κοινό τους στοιχείο. Μω-υσής και Ηλίας ήταν οι δύο προφήτες, που εμφανί-σθη-καν στο όρος Θαβώρ κατά την ημέρα της Μεταμορφώ-σεως του Κυρίου· ήταν οι δύο προφήτες που εμ-φανίζονται συλλα-λού---ν-τες με τον Χριστό, αλλά και αυτοί που αξιώνονται να εισδύ-σουν εν ζωή στον θείο γνόφο και να γίνουν θε-α-τές των μυστηρίων του Θεού.

Και αν ο προφήτης Μω--υσής είναι αυτός που στο όρος Σινά πα-ρα-λαμβάνει τις πλάκες του Νόμου και συνο-μι-λεί με τον Θεό, όπως συνομιλεί ένας άνθρω-πος με έναν φίλο του, ο προφήτης Ηλίας είναι αυτός που ακούει τη φω-νή του Θεού και με-ταφέρει το θέλημά του στους ανθρώπους. Είναι αυτός που αξιώ-νεται να μην γνωρίσει τον θάνα-το, αλλά να αναληφθεί στον ουρανό επάνω σε πύρινο άρμα, δείγμα της μεγάλης ευνοίας του Θεού προς το πρόσω-πο του αλλά και της με-γά-λης χάριτος την οποία βρήκε από τον Θεό.

Ο προφήτης Ηλίας εί-ναι ένα από τα ελά-χι-στα πρόσωπα στην Πα-λαιά Δια-θή-κη που γνώ-ρισαν την εύνοια και τη χάρη του Θε-ού με τόσο προ-φανή τρό-πο. Είναι ένα από τα ελάχιστα πρό--σω-πα αξιώ-θη-καν να δουν και να ακούσουν μυ-στήρια που κανένας άνθρωπος δεν θα μπορέσει να δει και να ακούσει ποτέ.

Και ο λόγος για τον οποίο έλαβε τόση χάρη από τον Θεό ήταν η από-λυτη υπακοή και η από--λυτη εμπιστοσύνη που έδειχνε στις εν-το-λές του. Ήταν η από-λυ-τη καθα-ρό-τη-τα και αγι-ό-τητα της ζωής του, ώστε δικαιολο-γη-μένα να ονομά-ζεται «έν-σαρ-κος άγ-γε-λος» και να πα-ρομοιά-ζεται από τους ιε-ρούς υμνο--γρά-φους με τον προφήτη Μωυσή και τον τίμιο Πρό-δρομο.

Ο Θεός ήταν αυτός που καθοδηγού-σε τα βη--ματα του προ-φη-του Ηλίου. Ήταν αυτός ο ο-ποίος τον διέ-τρεφε θαυ-μα--τουργικά στέλνο-ντας του ψω-μί με ένα κο-ράκι. Ήταν αυτός που έκα-νε το αλεύρι και το λάδι της χη-ρας που τον φιλοξενούσε να μην τε-λει-ώνει ποτέ. Ήταν αυ-τος που ανέστησε διά του προφή-του του Η-λία το νε-κρό παι-δί της χήρας. Ήταν αυτός που έστειλε πυρ από τον ου-ρανό, κατά την παρά-κληση του εκλε-κτού του δούλου, του προ-φη-του Η-λία, για να κα-τα-καύσει τις θυ-σίες στα ει-δωλα. Ήταν αυ-τος που στο τέλος ανήρπα-σε τον προ-φή-τη του με πύρινο άρμα ζωντανό και συνομιλούντα με τον μαθητή του Ελισ-σαίο στον ουρανό για να μη γνωρίσει τον θα-νατο, ο οποίος ει-ναι συνέπεια της αμαρ-τι-ας, καθώς ο προφήτης Η-λι-ας δεν είχε καμία σχέ--ση με την αμαρτία.

Άνθρωπος του Θεού ήταν κατά την επίγειο ζωή του ο προφήτης, και μάλι-στα σε μία εποχή που επλε-όναζε η αμαρ-τία, η πλε-ονεξία, η ασωτία και η δια-φθορά. Και έχει σημασία αυτό, για-τι συχνά ακού-με στις ημέρες μας τη δι-καιο-λο-γία ότι δεν είναι δυ-νατό να ζήσει κανείς στην εποχή μας σύμφω-να με το θέλημα του Θε-ού, όταν όλοι γύρω μας ζούν σύμφωνα με τις επιθυ-μίες μας, ζούν μέσα στην αμαρτία, και όταν γύρω μας υπάρ-χουν δε-κά-δες πειρασμοί που καθημε-ρι--νά προ-σ-πα-θούν να μας απο-μα-κρύ-νουν από τον Θεό.

Ασφαλώς υπάρχουν και στις ημέ-ρες μας και στην κοινωνία που ζούμε και αμαρτία και απι-στία και δια-φθο-ρά και πει-ρασμοί που επι-διώ-κουν να μας παρα-σύρουν στην οδό της απωλείας. Όμως η ση-με-ρινή εποχή και η ση-με-ρινή κοινο-νία δεν είναι πιο αμαρτωλή από την κοι-νωνία της εποχής του προ-φήτου Ηλία.

Και αν εκεί-νος κατόρ-θω-σε ζω-ντας μέσα σ' αυ--τη να δια-τηρήσει την ψυχή και το σώμα του καθα-ρό, αν εκεί-νος κα-τόρ-θωσε να ελ-κύ--σει χά-ρη στην αγνότητα της ψυχής του και την υπα-κοή του τη χάρη του Θε-ού και να αναδειχθεί «άνθρωπος του Θε-ού», τότε ασφα-λώς μπορού-με να το επι-τύχουμε και εμείς.

Σε μας επαφίεται να το θε-λή-σουμε και να αγωνι-σθού-με γι' αυτό, και εύχο-μαι διά των πρε-σβειών του να το επι-τύχουμε και εμείς».

Για περισσότερες φωτογραφίες κάνετε κλικ [εδώ](#)